שער מאמרי רשב"י — פרשת לך לך

מאמר בס' הזוהר בס"ת בדע"ו ע"ב שורה ל' וז"ל ומסר לה מאה מפתחן דברכאן בכל יומא כו'. ענין אלו המאה מפתחן הנרמזים במילת לך לך שהם בגמטריא מאה כבר ביארתי ענינה בחלק כונת היחודים ועיין ביחוד שם שם שד"י וע"ש:

אמר שמואל עוד מצאתי מכתיבת יד הרב זלה"ה במאמר הזה מסל"ה ומס' מראות הצובאות ולא נמנעתי מלכותבו (ד"ש ע"ג) וז"ל חד סליק לסטר חד כו' ולאפס מקום פה כתבתים לקמן בפ' תרומה ד' ומצאת שם כי תדרשנו:

שם בדע"ז ע"א שורה י"ו וז"ל תא חזי בשעתא דאתער פלגות ליליא וקב"ה עאל לגנת' דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא כו' וכרוזא קרי בחיל כו' חד סליק לסטר חד כו'. הנה בחצי הלילה הכרוז יוצא למלאכי עליון הפנימיים הנכנסים אל הקדש פנימה שיבינו וישכילו כי בחצי הלילה רוחא דכל רוחין והוא דעת עליון הפנימי כי רוח הוא ת"ת כנודע ורוחא דכל רוחין הוא סוד פנימיות הת"ת ולפני לפנים כי יש כמה ת"ת באבא ואימא וז"א ונוקביה כנודע וכולם נקראין רוחין ורוחא דכל רוחין נשמה להם והוא מחיה לכולם והוא דעת עליון לעיל' מת"ת אבא ואימא ורוחא דכל רוחין ארים בסימו דשמתא כי כמו שהיסוד מבסם לנוקבא תתאה כן דעת מבסם לנוקבא עליונה הפנימית וממשיך לה אור עליון לבסמ' ולפי שמלכות סוד נפש כאשר יבסם אותה יקרא בסימו דנפשא. אבל בינה עליונה סוד נשמה כאשר יבסם אותה דעת עליון וימשיך לה האור הנעלם בחכמה עליונה יקרא בסימו דנשמתא ומשום דהדינין מתערין מינה עד חצי הלילה מחצי הלילה ואילך היא מתבסמת כי אז היא עת רצון כנודע (ע"ג) וזה על ידי רוחא דכל רוחין דארים בסימו דנשמתא ומבסם אותה והרחמים מתעוררים ובסימו דנשמתא הוא סוד החיך והגרון בסוד חכו ממתקים והיינו בסימו ממש מיתוק הדינין ומגרון וחיך זה מתפש' ויוצא הקול סוד ת"ת שבבינה הפנימי העליון וכל מיני ת"ת שלמטה ממנו נמשכין ומתקיימים על ידו. ולפי שקול זה הוא שרש כל הקולות ומתפשט מן הגרון העליון אמר ומתמן נפיק קלא דקליא והנה רוחא דכל רוחין וקלא דקליא כולם הם פנימיות התפארת התחתון אלא שקול לפנים ורוח לפני לפנים. והנה הת"ת מתפשט בשש קצוות והוא נשמה להם והו' קצוות הם ארבע סטרי עלמא מזר"ח מער"ב צפו"ן ודרו"ם ומעלה ומטה ועל מעלה ומטה אמר חד סליק לסטר חד והיינו מעל' חד נחית להההוא סטר והיינו מטה והנה הקול מתפשט ומתפז' לארבע סטרי עלמא ונכלל בהם בסוד דין ורחמים מזרח רחמי' מערב דין דרום רחמים צפון דין והיינו קלא אתבדר לד' סטרי עלמא ואח"כ מתפשט הקול ועולה בסוד מעלה וזהו חד סליק לסטר חד וכן מתפשט ויורד בסוד מטה וזהו חד נחית להההוא סטר לא נמצא יותר מזה הדרוש:

שם בד"צ ע"א וז"ל פתח ואמר ויי' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ כו' הס מפניו ה"ס רשים קמיה נקודין דכל עלמא דאינון שתין וחמש כחושבן ה"ס שתין אינון וחמש אינון וכולהו רשים קמיה כד ברא עלמא כו'. וזה נוסח אגרת שלוח' ממורי ז"ל לתלמיד אחד שלו. שאלתני זה ימים על מה שאמר בזוהר בפ' לך ה"ס נקודין כו' וראיתי כתבך שנית התחלת ליכנס דרך נקב קטון ולח יכולת. והריני פותח לך שער כפתחו של אולם וצריך אני לבאר לך כל המאמר מתחילתו למען תבין:

הנה פתח ואמר וה' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ כד בעא קב"ה לברוא הש קצוות שהם הנקראים עלמא אסתכל גו מחשבה שהיא חכמה וצייר בה הש קצוות רשימות דקות כקרני חגבים. ומרוב אור החכמה לא יכלו הש קצוות לקבל אור ממנה כי לא היו נגלים מרוב ניצוצי האור העליון כי רב הוא כאשר לא יוכל

האדם להסתכל באור השמש לרוב בהיקותו וכמעט יחשכו עיניו כן שש קצוות אלו לא יכלו לקבל בהיקות רוב החכמה ולא היה להם קיום והעמדה וזהו ולא יכלי למיקם עד שנתלבשה החכמה בבינה בסוד ההיכל הפנימי ונגנזה בתוכו החכמה בסוד סמך מאפרסמון ושם בבינה נתעבו יותר השש קצוות כי בחכמה היו רשימות לבד. וכך אמר ורשים רישומין. אמנם בבינה אתרשימו ואצטיירו אתוון בגלופייהו נצטיירו בסוד וייצר צר"י שהיא נקודת בינה והאותיו' נחקקו בבינ' כנודע ומשם נצטיירו השש קצוות אחר שנצטיירו ונחקקו בבינה האותיות כי האותיות בבינה מבפנים ושש קצוות קמיה לבר וזהו מפניו וחכמה ובינה אלו הם חכמה ובינה עלאין אבא ואימא הנז' באדר' זוטא בעא למברי שמים שהם ששה קצוות שבז"א הנקרא שמים אסתכל באור קדמא' הוא חסד עליון והוא חכמה שבז"א ונתעטף בו בסוד התלבשות לשיוכל לקבל האור העליון. אמנם אין התלבשות זה כהתלבשות היכל כי הנה כאשר ההיכל (ע"ד) (ד"ש ע"ד) מפסיק יתמעט האור וזה כי מרוב אור החכמה לא יכלו לקבל אורה כי אם על ידי הפסק רב תבנית היכל וכאשר נתעטף אין כל כך הפסק וזה לפי שכבר נתמעט האור ויוכלו לקבלו בהפסק מועט דמו' עטוף והסתכלותו באור קדמאה הוא לעשו' ז"א דוגמת אור קדמאה תוכו חסד מטה כלפי חסד אסתכל נמעבד נוקבא תתאה הוא נוקבא דז"א עבד היכלא אחרא הוא בינה שבז"א כי כשם שחכמה עלאה ההיכל שלה בינה עלאה כן הז"א החכמה שבו עשה לה היכל והיא בינה שבז"א והוא המוח הנחלק לחמשין תרעין הנז' באדרא רבה ובו נכנס בסוד התלבשות ועשה שש קצוות דנוקבא דז"א ולפי שההפסק רב דמות היכל נתמעט אורה כי על ידי היכל בתוך היכל נעשית ושם נרשמו כל רשומין שש קצוות שבבריאה יצירה עשיה עד סוף המדרגות ולפי ששש קצוות בהיותה בבינה הם בסוד שתין כל אחד כלולה מעשר בסוד ס' רבוא דעלמא עלאה כנז' בס' בראשית דף ב' וד' כ"ב ובס' שמות דקכ"ו ודקפ"ו וברדתם למטה שש קצוות אלו הם שש בסוד ששים ושש ו' גדולה ו' זעיר'. ונמצא שהם ששים ושש ולפי ששש קצוות שבת"ת שהוא ז"א נעשו על ידי התלבשות אור קדמאה שהוא אחד מו' קצוות עצמם לא נמנה עמהם שהוא מלבוש לבינה וז"ש בפ' בראשית דף נ' ע"ב דהא ימינא ביובלא שריא ולפיכך נק' יומא דכולהו דאזיל עם כולהו כי אינו עובר האור להם אלא דרך או' קדמאה ונמצא שהם ששה עמו והם החמשה לבד כי הוא עובר בכולם בבינה שהרי היא מתלבשת בו וכיוצא בזה נתבאר בפ' יתרו דס"ח ע"ב ההוא היכלא אתחפייא בשית יריען והוא בינה כנז' שם וקאמר בתר הכי אינון שית יריען אינון חמש לגו בגו אינון יריען קיימא חד מרקמא בההיא יריעא אתחפייא ההוא היכלא מיניה אשגח וחמי לכולא ע"כ ולפי' הם ששים וחמש וכל אלו נרשמו במלכות וזהו ה"ס מפניו כל הארץ שהיא המל' כל אלו קבלה הארץ ולפיכך נקראת אדנ"י שעולה ה"ס ועו' שהיא היא ה"ס נקודין אלו כי היא כללותם ודי בזה כ"א באתי להאריך לא תכיל היריעה ויש על כל קוץ וקוץ ממה שכתבתי תילי תילים אלא שבאתי בקצרה ודי לך עתה ידידי בשני דברים אלו כי הם עיקר שאלותיך ודע כי יש דרך קצר בדברים אלו כי נתלבש בבינה להמציא שש קצוות שלמטה ממנה וזהו ההיכל הראשון והיכלא אוחרא הוא שנתלבש במלכות להמציא שש קצוות שלמטה ממנה והם ס"ה על פי מה שכתבנו והראשון לפני לפנים וזה לפנים ואין הפרש ביניהם כי אם בפירוש היכלא אחרא ודי בזה:

אמר שמואל עוד מצאתי מרגלית אחרת מפי הרב זלה"ה כנז' וז"ל הס מפניו כל החרץ שתין אינון וחמש אינון כו' זה יובן במה שביארתי בסוד ברוך שאמר כי ס"ה הוא בגמטריא שם אדני. והוא כללות היסוד והמלכות כי היסוד כולל שש קצוות אשר כל אחד מהם כלול מעשר הרי ששים והה' היא במלכות הנקראת ה"א תתאה הרי ה"ס וז"ש שתין אינון וחמש אינון ולא אמר שתין וחמש אינון לרמוז כי הם נפרדות ששים ביסוד וחמש במלכות: